

Begæring straffes med Bøde, og Forpligtelsens Efterlevelse kan, saafremt ikke andet er bestemt, af Sundhedsstyrelsen fremtvinges ved Dagbøder af indtil 50 Kr. til Statskassen.

Vedrørende Indenrigsministerens Beføjelse til efter Indstilling af Sundhedsstyrelsen at træffe Foranstaltninger til, at *Kaldsvirksomhedens Udøvelse forbydes ovennævnte Personer**, indeholder Lovens § 5 flere nye Bestemmelser:

Fratagelse af Retten til Udøvelse af Kaldsvirksomhed kan fremtidig ske ikke alene paa Grund af »*mangelfuld Sjæls-tilstand*«, men ogsaa naar *legemlige Mangler* foreligger. Sundhedsstyrelsen afgiver i saa Tilfælde til Indenrigsministeren Indstilling om, at der træffes Foranstaltninger til, at Kaldsvirksomhedens Udøvelse forbydes vedkommende. *Retslægeraadet* skal, forinden Indstilling afgives, erklære sig skriftlig i Sagen, ligesom det skal være repræsenteret ved en eventuel mundtlig Forhandling. Den paagældende skal som hidtil have Lejlighed til at erklære sig skriftlig eller mundtlig; endvidere skal han opfordres til indenfor en *Frist af 14 Dage* at erklære, om han ønsker Sagen afgjort ved Dom eller underkaster sig Indenrigsministerens Afgørelse.

Under Sagsbehandlingen i Sundhedsstyrelsen har den paagældende Ret til overfor Styrelsen at optræde ved eller i Forening med en af ham valgt *Tillidsmand*, ligesom han og Tillidsmanden paa hans Vegne har Ret til at gøre sig bekendt med samtlige Sagens Akter, saaledes som disse foreligger for Sundhedsstyrelsen.

Denne Ret omfatter dog ikke de Tilfælde, hvor Sundhedsstyrelsen *midlertidig* fratager den paagældende Retten til at udøve hans Gerning, idet den fortsatte Virksomhed skønnes at frembyde overhængende Fare, hvilken Beføjelse stadig tillægges Sundhedsstyrelsen.

Ligesom efter Loven af 1909 foranlediger Ministeren (nu Indenrigsministeren, under hvem Loven sorterer, tidligere Justitsministeren) *Retssag anlagt* mod den paagældende i den

*) *Læger* omfattes af disse Bestemmelser, da de i Forslag til Lov om Udøvelse af Lægegerning (§ 5) indsatte Regler, der er enslydende med ovenstaaende, ikke naaede at faa Lovskraft ved nærværende Lovs Vedtagelse. Om *Apotekere* jfr. derimod Apotekerlov af 31. Marts 1932 (Sag Nr. 31), der i saa Henseende indeholder ganske tilsvarende Bestemmelser.